

Anna Alfredsson, Finnekumla

Jag föddes i Finnekumla den 13/12 1903. Mina föräldrar hette Karl Josefsson, född 1866 och Hulda Klasdotter född 1865.

Jag gick i småskolan i 3 år för fröken Björklund. Hon var mycket bra lärarinna. Sedan gick jag för fröken Josefsson i 4 år i folkskolan.

Gick och läste gjorde jag i Tvärred. Den sista tiden fick vi gå 3 gånger i veckan. Jag kommer ihåg att det var mycket snö, så den gick ända upp till knäna. Sen fick vi sitta där precis genomvåta. Det var inte så noga med barn då.

Kärrby hette prästen som vi gick och läste för. Det var en väldigt bra präst. Det sades att han var Göteborgs stifts styvaste sångare.

Min mor sydde byxor åt Torsbo. Hon hade en liten trampmaskin som hon sydde på. Sedan fick Bror och Karl-Gustav gå till Torsbo och lämna byxorna som hon hade sytt.

Hon vävde också mattor. Hon fick trasor som hon vävde av, från en föreständerska på Torsbo. Far sa att han aldrig sett så fina mattor som de mor hade vävt. Och så hade vi matgäster hemma.

När jag var 8 år dog vår mamma. Hon dog i lungsot, och då fick jag hjälpa till hemma.

Min far var smed på Finnekumla. Han fick också gå till Rådde och sko hästar där. Han var alltid så nervös för hur det skulle gå för oss barn. Han sa alltid, om jag blir dålig gör väl ingenting, bara ni får vara friska.

När jag hade konfirmerats 1917 så skingrades familjen. Far flyttade till Gällstad till Nyfors och Clas flyttade till Hylta och jag flyttade till Månstad, till Sigge Hjort.

1921 flyttade jag hem till Finnekumla igen. Då hade även far och Clas kommit tillbaka. Greven hade bett far komma tillbaka och det gjorde han då, det var 1919.

När jag kom hem, började jag mjölka på Finnekumla gård. Jag mjölkade 11 kor. Vi mjölkade 3 gånger om dagen, morgon, middag och kväll. På morgonen började vi klockan 5 och kvällsmjölkingen började klockan 6. För det arbetet hade jag 28 kronor i månaden. Det blev inte fullt 1 krona om dagen. En del kor var så styva att mjölka, men det fick gå det också. Man visste ju inte om något

annat. Det var lika för alla på den tiden.

Sen fick Clas 35 öre i timmen och det tyckte alla att det var väldigt bra. Det var bara han som hade timpenning. Han gjorde allting, skodde hästar och skjutsade grevinnan bland annat.

Jag höll på med mjölkningen ända tills jag gifte mig och det gjorde jag 1934. Det var hemskt dåliga tider på den tiden. Jag hade samma lön i alla år som jag höll på med mjölkningen, och det gjorde jag i 13 år.

1946 fyllde min far 80 år och då skrev Anna på Sunt en dikt till honom. Den tycker jag är så bra skriven, så den måste jag få läsa.

På Åttiårsdagen

Stor högtidsdag idag det är på Ekhult nummer två
dit många välgångsönsknningar nu och helt säkert gå
och mången tacksam tanke när helt visst vår gamle smed
som passar på att fylla år, ja åttio till och med

Visst är det svårt att tro att det kan vara sant
med denna resliga gestalt för oss så välbekant
din raka rygg din starka arm och arbetsam som få
och cykeln äntrar du perfekt då yngre folk får gå

Och i din starka kropp finns ock en själ så frisk och sund
när kroppen vilar är din hjärna verksam varje stund
om allt vad sig i världen rör du nog har kännedom
och i vår gamla kyrka står din plats så sällan tom

En mästare i facket är du det är allmänt känt
och om din yrkesskicklighet det vittnar ett patent
så många prov du visat har på sällsynt kunnighet
du ofta klarat skivan där de lärda har gått bet

Din absoluta ärlighet i allting kommer fram
ty tillgjordhet och fjäsk och svek det aktar du för skam
din mening säger du ifrån var helst de vill ta hus
är mjölet uti påsen rent behövs det inget krus

Det är så givande att ha med dig en diskussion
då händer stundom ett tu tre att du kan visa klon
och om vår åsikt gått isär vi kraftigt kivats har
fast jag är envis är dock visst du ännu värre var

Ja käre gamle Smea-Kalle jag vill ock va med
att hylla dig på denna dag min farsas vän och smed
att av i grunden känna dig kan jag berömma mig
ty första levnadsdagen kom jag i kontakt med dig

Och därför som en anförvant har jag betraktat dig
och som en sådan har ock du i all behandlat mig
om oss och vårt du varit mån i alla dessa år
vår tacksamhet till dig i dag och från hjärtat går

Du fått din lön fast livets skola stundom varit hård
nu njuter du ditt otium i barnens trogna vård
och glädje utav barnbarn små som hålla farfar kär
du har ty barnvän så stor du alltid var och är

Ja många vindar hava blåst och livet skiftat har
båd med och motgång har du mött med jämnmod allt du bar
du svårigheter övervann med mod och energi
och så har humorns gåva ständigt stått dig bi

Och nu när solen sakta men så säkert sänker sig
och skuggorna de växa fort uppå din levnadsstig
då önskar jag att livets kväll må bliva ljus och klar
i lugn och ro med sinnesfrid den tid du kan ha kvar.

Anna Alfredsson, Finnekumla
13/12 1903 – 21/10 1990